

Серію «Суперроман» засновано 2022 року

ELLE KENNEDY
THE MISTAKE

Copyright © 2015 by Elle Kennedy

Cover art by Aslihan Kopuz

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage and retrieval systems — except in the case of brief quotations embodied in critical articles or reviews — without permission in writing from its publisher.

Переклала з англійської *Таїсія Івченко*

Художнє оформлення форзаців і внутрішнього блоку
Олени Васіної

Кеннеді, Елль.

К11 Помилка : роман : кн. 2 / Елль Кеннеді; пер. з англ. Таїсія Івченко. — Київ : ВИДАВНИЦТВО РМ, 2025. — 360 с. : іл. — (Серія «Суперроман»).

ISBN 978-617-8512-08-8.

ISBN 978-617-8248-05-5 (серія).

Студент університету Джон Логан може мати будь-яку дівчину, яку захоче. Він зірка хокею, тож життя для нього — низка вечірок і сексу, який ні до чого не зобов'язує. Однак за його вбивчою усмішкою та природним шармом ховається відчай, що дедалі зростає: після випуску Логану доведеться покинути хокей і повернутися до свого маленького містечка. Сексуальне знайомство з першокурсницею Грейс Іверс видається йому ще однією швидкоплинною пригодою. І тільки прикра помилка, яка відштовхує дівчину, відкриває Логану очі на їхні стосунки. Однак чи вдасться йому отримати другий шанс?

УДК 821.111(73)'06-312.4

ISBN 978-617-8512-08-8

ISBN 978-617-8248-05-5 (серія)

ISBN 978-034-9440-85-9 (англ.)

© Івченко Т. В., пер. з англ., 2025

© ТОВ «ВИДАВНИЦТВО РМ», 2025

РОЗДІЛ 1

КВІТЕНЬ ЛОГАН

Паскудно хотіти дівчину найкращого друга.

По-перше, це дуже ніяково. Не, ви навіть не уявляєте наскільки. Не казатиму за всіх чоловіків у світі, але не думаю, що комусь може подобатися натикатися на дівчину своєї мрії у своєму ж будинку після запальної ночі, яку вона провела в ліжку твого друга.

Є ще елемент ненависті до самого себе. Це зрозуміло: важко не ненавидіти себе, коли постійно фантазуєш про жінку, яку щиро кохає твій друг.

Поки що ніяковість однозначно переважає. Розумієте, у нашому будинку стіни чи не з паперу, а отже, я чую всі хрипкі стогони, що вириваються з Ганниних грудей. Кожен скрик, кожне зітхання. Кожен удар ліжка об стіну. Ліжка, на якому хтось трахає дівчину, про яку я не можу перестати думати.

Оце я весело живу.

Просто зараз лежу на своєму ліжку та роздивляюся стелю. Я вже навіть не вдаю, що гортаю плейліст, — запхав у вуха на-

вушники, щоб заглушити звуки з кімнати Гарретта й Ганни, але так і не увімкнув музики. Вочевидь у мене сьогодні настрій як слід себе покатувати.

Ви не думайте, я не debil — я *знаю*, що вона кохає Гарретта. Бачу, як вона на нього дивиться, як їм добре разом. Вони зустрічаються вже шість місяців, і навіть я, найгірший друг у світі, не можу не визнати, що вони ідеально одне одному підходять.

І чорт забирай, Гарретт заслуговує на щастя! Може, він і корчить із себе крутого покидька, але насправді він бісів святий. Найкращий центральний нападник, з яким я грав, і найкраща людина, яку знаю. Я доволі впевнений у своїй гетеросексуальній орієнтації, але якби раптом грав, так би мовити, за іншу команду, трахнув би Гарретта без жодних вагань. Та що там — я б з ним *одружився!*

Ось що робить усе в трильйон разів складнішим. Я не можу навіть ненавидіти чувака, який спить з дівчиною моєї мрії, не можу планувати помсту чи ще щось. Тому що не ненавиджу Гарретта анітрохи.

Чути, як скриплять двері, а потім тихі кроки в коридорі. Господи, аби тільки Ганна чи Гарретт зараз не постукали до мене! А краще хай навіть не кажуть нічого, бо від самого тільки звучання їхніх голосів мене накриє ще дужче.

На щастя, гучний грюкіт, що стрясає мої двері, виходить з-під руки іншого мого сусіда, Діна. Він розчиняє двері та впливає всередину, не чекаючи запрошення.

— Сьогодні вечірка в «Омезі-Фі»¹. Підеш?

¹ «Омега-Фі» — братські й сестринські гуртожитки в університетах США позначають літерами грецького алфавіту.

Я підстрибую з ліжка швидше, ніж ви встигнете вимовити «жалюгідний», бо, хай мені грець, якщо вечірка зараз не охріненна ідея. Можна буде нализатися в гівно й нарешті перестати думати про Ганну. О ні, ще краще: нализатися, а *потім* трахнути когось так, щоб зірки з очей посипалися. Якщо одне не спрацює, то інше точно.

— Чорт забирай, так! — відповідаю я вже намацуючи в шафі одяг.

Коли натягну на себе чисту футболку, ліву руку пронизує болем — вона досі болить після того, як мене минулого тижня добряче штовхнули на чемпіонаті. Проте я не нию — воно було того варте. Це вже третій рік поспіль Браяр виграє «Крижану четвірку»¹, і після такого ідеального хет-трика² всі гравці (я також) ніяк не можемо вгамуватися. Ми ж аж тричі чемпіони, бісові ж ковінька!

Дін, один з наших захисників, називає це трьома «В» перемоги: вечірки, велич і вагіни. І це доволі точний опис того, що відбувається, бо після тієї перемоги я отримую всі ці три «В» з головою.

— Ти сьогодні за кермом? — питаю я, натягаючи на футболку чорне худі.

— Ти довго думав, щоб таке питати? — пирхає мій друг.

— А й правда, щось я туплю, — закочую очі.

Востаннє, коли Дін Гейвора ді Лорентіс лишався на вечірці тверезим, був... аж *ніколи*. Чувак п'є як не в себе або накидується чимось щоразу, коли виходить з хати. І якщо думаєте, що це якось впливає на його спортивні досягнення, то дуже

¹ «Крижана четвірка» — хокейний чемпіонат третього дивізіону, в якому беруть участь студентські команди (*тут і далі прим. пер.*).

² Хет-трик — серія з трьох голів поспіль, а тут навіть три перемоги поспіль.

помиляєтеся. Він один з тих, хто може відриватися, як Роберт Дауні-молодший в минулому, і водночас бути таким успішним і шанованим, як Роберт Дауні-молодший *зараз*.

— Не переймайся, сьогодні Так наш ПВ¹, — це Дін про ще одного нашого сусіда, Такера. — У котика досі похмілля після вчорашнього, тож каже, що йому треба перепочити.

Не можу його звинувачувати — міжсезонні тренування почнуться лише за кілька тижнів, і ми всі завзято відпочиваємо. Може, навіть трошки занадто завзято. Але так буває — не щодня ж виграєш «Крижану четвірку». Коли ми виграли торік, я не просихав два тижні поспіль.

Міжсезонні тренування — не найрадісніша перспектива для мене. Усі ті силові сесії та підтримка форми й так виснажують, а коли тобі ще й доводиться це робити після десятигодинної зміни... Щоправда, вибору в мене немає: тренування потрібні, щоб підготуватися до наступного хокейного сезону, а робота — це моя обіцянка братаві. І хай як сильно я її ненавиджу, але якщо вже дав слово, то не відступлюся. Та й Джефф шкуру з мене здере живцем, якщо я порушу нашу угоду.

Коли ми з Діном спускаємося вниз, наш призначений водій уже чекає біля дверей: у Такера рудувато-коричнева борода, через яку він схожий на вовкулаку. Це він психонує після того, як якась дівуля на вечірці сказала, що в нього дитяче обличчя.

— Ти ж у курсі, що борода як у еті аж ніяк не робить тебе більш мужнім? — кидає йому Дін, виходячи надвір.

¹ ПВ (з англ. *DD — designated driver*) — призначений водій. Із першої книжки циклу «Угода» відомо, що Логан любить придумувати аббревіатури. Деякі з них вочевидь підхопили його друзі.

Такер лише знизує плечима.

— Я прагнув бути не мужнім, а брутальним.

— І тут не влучаєш, пупсику. Ти більше схожий на божевільного вченого, — хихикаю я.

Він показує мені середній палець і сідає за кермо мого пікапа. Я падаю поруч, а Дін залазить у кузов — каже, йому треба подихати свіжим повітрям. А я думаю, що просто хоче, щоб йому вітром волосся розтріпало і він став весь такий неохайний, як дівчата люблять. До речі, ви маєте знати, що Дін страшенно самозакоханий, але коли вже ти схожий на фото-модель, то навіть дивно не бути самозакоханим.

Такер заводить двигун, і я аж тарабаню по стегнах пальцями — так кортить уже поїхати. Якщо щиро, більшість студентів з Грецького¹ кварталу бісять мене своїм снобізмом, але я можу із цим миритися, бо якби влаштування вечірок було олімпійським видом спорту, браярські братерства та сестринства стали б чемпіонами.

Такер здає задом з нашої стоянки, і я кидаю оком на чорний Гарреттів джип, що лишається тут увесь такий блискучий, поки його власник проводить ніч із найкращою дівчиною у світі.

Так, *годі!* Ганна вже стала для мене нав'язливою ідеєю.

Треба когось трахнути. І негайно.

Такер щось дуже мовчазний усю дорогу в гуртожиток «Омега-Фі». Може, навіть насуплений, але важко зрозуміти, коли вже хтось поголив ведмедя та приліпив усю ту шерсть Такові на обличчя.

¹ Грецький — тут: неформальна назва тієї частини студмістечка, де розташовані гуртожитки братств і сестринств (*елітних об'єднань американських студентів*), позначені літерами грецького алфавіту.

— Ми що, в мовчанку граємо? — безтурботно питаю я.

Він кидає на мене кислий погляд і так само мовчки повертається до дороги.

— Ой, ну годі вже. Це що, через наші приколи щодо твоєї бороди? — кажу, ледь стримуючи роздратування. — Це ж перший розділ книжки «Борода для чайників», друже: коли вже ти відростив собі такі куці, друзі обов'язково тебе стібать-муть. Кінець розділу.

— Ні, до чого тут борода, — бурмоче він.

Я наморщую лоба.

— Тоді чого ти бісишся?

Він не відповідає, і я тисну сильніше:

— Що з тобою діється, друже?

Нарешті він кидає на мене роздратований погляд.

— Зі мною? Нічого. А от із тобою багато. Так багато, що я навіть не знаю, з чого почати, — він тихенько лається. — Чу-ваче, тобі треба кинути це лайно.

Я спантеличено чухаю голову, бо справді не знаю, про що він говорить. За останні десять хвилин я точно нічим не міг його збісити — просто радів нагоді поїхати на вечірку.

Такер бачить моє обличчя й суворо пояснює:

— Я про це лайно з Ганною.

У мене напружуються плечі, але я намагаюся втримати нейтральний вираз обличчя.

— Гадки не маю, про що ти.

Так, ви все правильно зрозуміли, я обрав шлях брехні. І не сказати, що для мене це щось нове, — таке враження, ніби відтоді, як вступив у Браяр, я тільки те й роблю, що брешу.

Та я народжений для НХЛ! Я гратиму професійно!

Обожнюю копирساتися у мастилі в татовій майстерні все літо! Чудовий спосіб підробити!

Та не пускаю я слину на Ганну — вона ж дівчина мого найкращого друга!

Постійна нескінченна брехня. А все тому, що в кожному із цих випадків правда — цілковитий облом, а я менш за все хочу, щоб друзі мене жаліли.

— Прибережи цю маячню для Джі, — не ведеться Такер. — До речі, тобі дуже щастить, що вся його увага на романтичних шмарклях, інакше він миттю помітив би, як ти поводишся.

— І як же я поведуюся? — не вдається втриматися від виклику в голосі, ще й вороже стискаю зуби.

Ненавиджу Така за те, що він здогадався про мої почуття до Ганни. І ще більше ненавиджу за те, що він наважився заговорити про це після стількох місяців — чому б йому вже просто не залишити все, як є, га? Ситуація й так паскудна, без цих його душевних розмов.

— Серйозно? Хочеш повний перелік? Гаразд, — його очі темнішають, і він починає називати кожну срану річ, за яку я і так почувуюся винним. — Ти вискакуєш з кімнати, варто їм зайти удвох. Ти ховаєшся у своїй спальні щоразу, як вона лишається ночувати. А якщо ви з нею вже опинилися в одній кімнаті, пожираєш її очима, коли гадаєш, що ніхто не бачить. Ти...

— Досить уже, — уриваю я, — Я зрозумів.

— А про твої побляденьки й не казатиму, — гарчить він. — Ти завжди тягався з дівчатами, але, чуваче, в тебе було вже п'ять тільки цього тижня.

— І що?

— А те, що сьогодні *четвер!* П'ять дівчат за чотири дні! Джоне, повороши трошки мізками.

От лайно, він назвав мене на ім'я. Такер називає мене на ім'я, тільки коли *реально* сердиться. Щоправда, мене він теж неабияк бісить, тож я також називаю його на ім'я: